

Lad mig så også gentage, hvad jeg har sagt tidligere: Konventioner er håbløse som retsregler, der skal håndhæves efter deres ordlyd. De er vage og elastiske, de er udtryk for et kompromis strykket sammen af lande med meget forskellig retskultur.

Det er ubegribeligt, at forslagsstillerne vil have konventionen inkorporeret uden præcist at kunne pege på, hvor det f.eks. er, at den danske straffelov og den militære straffelov skal ændres.

Jeg spørger igen: Hvilke danske regler er det, der skal ændres? Jeg gætter på, at jeg heller ikke i dag får noget svar. Jeg betragter beslutningsforslaget alene som en helt – og bevares – legal politisk manifestation. Det havde været mere reelt, om man havde fremsat nogle ændringsforslag til bestående danske love for at gøre opmærksom på, hvor det er, man vil have ændringer. Det gør man altså ikke. Mon ikke det er, fordi man dybest set godt ved, at dette forslag ikke ændrer noget som helst.

Behøver jeg sige, at Venstre igen afviser forslaget?

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Næste ordfører er fru Lissa Mathiasen.

Lissa Mathiasen (S):

Som medforslagsstiller til det her beslutningsforslag giver det sig selv, at Socialdemokraterne ikke bare støtter beslutningsforslaget, men faktisk også finder det vigtigt at få indskrevet FN's torturkonvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling i dansk ret.

Jeg vil derfor også bruge min taletid her i dag til at uddybe, hvorfor vi finder, at det er af afgørende betydning at få markeret i dansk ret, at forbud mod tortur bør indskrives.

Et er, at vi finder tortur afskyvækkende, men vi finder det også afgørende at få fastslået, at forbuddet mod tortur er totalt. Der må ikke være plads til bekvemme fortolkninger.

Vi vil da godt anerkende og glæde os over, at forsvarsministeren så vel som regeringen klart og utvetydigt tager afstand fra anvendelsen af tortur. Der hersker jo heller ikke tvivl om, at tortur er strafbart i Danmark. Danmark har ratificeret adskillige konventioner, der forbyder tortur, og er forpligtet til at kriminalisere tortur efter torturkonventionens artikel 4.

Ministerens argumentation i dag bygger ministeren op på, at Danmark ikke har pligt til at

skrive det ind i loven. Men hvorfor skal være det indirekte? Hvorfor ikke direkte – og så lade det stå i loven?

Det klareste budskab er da at skrive forbud ind som en særlig bestemmelse. Det vil gøre det klart for enhver dansker, at tortur er forbudt. Det vil også betyde, at sympati for anvendelse af visse former for tortur, der fra enkelte personer er givet udtryk for i den danske debat, herefter vil være udtryk for noget direkte lovstridigt.

Kl. 15.55

Jeg tror også, at det vil skærpe opmærksomheden om Danmarks forpligtelser ifølge de internationale konventioner hos dommere, advokater og centraladministrationen, ligesom det vil styrke det enkelte menneskes retsstilling, idet det vil tydeliggøre, at man som borger har adgang til selv at påberåbe sig konventionen direkte over for domstolene m.v.

Ministeren argumenterer med, at en indskrivning vil være en ren symbollovgivning. Jeg håber, at ministeren vil høre efter, for nu kommer jeg faktisk med nogle spørgsmål til ministeren.

Nu er det i sig selv ikke tosset, hvis det var en symbollovgivning. Det ville sådan set også være acceptabelt. Men spørgsmålet er, om det rent faktisk er korrekt kun at sige, at det ville være en symbollovgivning. Ser vi på straffeloven, omtaler den kun fysisk vold. I Karnøvs bemærkninger til voldsbestemmelsen står der dog: Ikke kun skade på den fysiske, men også skade på den psykiske helbredstilstand er omfattet. Men det uddybes ikke.

Det må derfor siges at være tvivlsomt, om alle former for psykisk tortur er omfattet. Særlig set i sammenhæng med straffelovens krav om forsæt kan det kræves, at der er forsæt til at skade det fysiske eller psykiske helbred, for at der kan straffes efter straffeloven. Vi ved jo godt, at formålet med at udøve tortur ikke hovedsagelig vil være at skade offeret, men mere har form af, at man dermed håber på, at man kan få de oplysninger frem, som man går efter.

Tilsvarende når vi taler om reglerne om vold og embedsmisbrug: De beskriver ikke gerningsindholdet i en torturforbrydelse.

Det er spørgsmål, som jeg håber ministeren vil besvare her, for jeg synes egentlig, det er væsentligt, at det også kommer med. Det var faktisk det, fru Birthe Rønn Hornbech også efterlyste. Jamen så lad os få debatten her i dag.

Der er både indadtil i Danmark og udadtil i verden et skrigende behov for klart at signalere mod tortur. Hvis Danmark skal spille sin tradi-